

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28 grudnia 1882.

175.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1882,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1883.

Pod tytułem „Cennik lekarstw na rok 1883 do farmakopei austriackiej z r. 1869 i Dodatku do niej z roku 1878“ wyszedł w Wiedniu nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej spis cen lekarstw, ułożony na podstawie najnowszych cenników materiałów aptecznych, co do którego wydaje się przepisy następujące:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, trzymać się mają zacząwszy od 1 stycznia 1883 tego nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

§. 2.

Lekarstwa w cenniku niniejszym, jakoteż w farmakopei, rozporządzeniem z dnia 15 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 77) zaprowadzonej i w Dodatku do niej wydanym rozporządzeniem z dnia 10 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 139) krzyżykiem (†) oznaczone, wtedy tylko mogą być przez aptekarzy sprzedawane, gdy są zapisane podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

§. 3.

W sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazań recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Recepty jednak, w których przekroczono największe ilości pewnego środka lekarskiego, w dodatku (str. 40) przepisane, wtedy tylko ekspedyowane być mogą w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości położy wykrzyknik w nawiasie (l).

Gdy zachodzi słuszna obawa, aby lekarstwa nie nadużyto, lekarz winien napisać na receptce formułę „*ne repetatur*“; aptekarzowi zabrania się wydawania ponownie lekarstwa na receptę tąż formułą „*ne repetatur*“ opatrzoną.

§. 4.

Ceny tych leków, których niema w farmakopei, władze administracyjne krajowe wymierzą według tych samych zasad, podług których wymierza się ceny leków w farmakopei podanych.

§. 5.

Pijawki nie będą uważane za przedmiot leczniczy. Cenę ich, jak dotąd, wyznaczać będzie od czasu do czasu dla każdego kraju koronnego naczelnik krajowy.

Gdy się zaspakaja rachunki za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena pijawek nie ulega zniżeniu procentowemu.

Wszyscy aptekarze obowiązani są mieć pijawki w zapasie.

§. 6.

Na recepty opatrzone dopiskiem *secundum meam praescriptionem* lub innym podobnym, który domyślać się każe jakiejś tajemnicy lub porozumienia z lekarzem, nie wolno nic wydawać.

§. 7.

Jeżeli na receptce jest dopisek „*fiat expeditio simplex*“, aptekarz liczyć ma za naczynia tylko najniższą należytość w ceniuku podaną.

§. 8.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tejże cenie bez względu na ilość, podczas gdy za lekarstwa, wymienione z podwójną ceną, liczyć się powinno przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak w skutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej, niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę, tak, że np. za 9 gramów Jodum liczyć się ma nie 36 centów, lecz tylko 35 c.

§. 9.

Na każdej receptce, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czy to publicznej czy domowej, napisać trzeba wyraźnie cyframi należytość i wyszczególnić, ile się należy za materiały, robotę i naczynia.

Jeżeli za środek wchodzący w skład przepisanego leku przypada mniej niż cent, policzyć można cały cent; ale jeżeli przypada cent lub więcej centów z ułamkiem, ułamek wynoszący mniej niż 0·5 opuszcza się a wynoszący więcej niż 0·5 liczy się za cały cent.

Za *Aqua communis* w jakiegokolwiek ilości policzyć można 1 cent wyjąwszy gdy jest użyta na odwary i nalewy.

Kto w aptece lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepte obok daty i należyłości także jeszcze firmę apteki a kto lekarstwo wydawał, napisać ma za każdym razem na etykiecie datę wydania i swoje nazwisko.

§. 10.

Jeżeli recepta zapisana jest na dawną wagę aptekarską, zamienić trzeba wagę podług następującej tablicy:

Zamiast wagi	bierze się centygramów.	
$\frac{1}{3}$ grana	0·02	(2)
$\frac{1}{2}$ „	0·04	(4)
1 gran	0·07	(7)
2 grany	0·15	(15)
3 „	0·20	(20)
4 „	0·30	(30)
5 gramów	0·35	(35)
6 „	0·40	(40)
7 „	0·50	(50)
8 „	0·55	(55)
9 „	0·60	(60)
10 „	0·70	(70)
12 „	0·90	(90)
14 „	1·00	(1 gram) —
15 „	1·05	(1 „ 5)
16 „	1·10	(1 „ 10)
18 „	1·25	(1 „ 25)
20 „ (1 skrupuł)	1·50	(1 „ 50)
30 „ ($\frac{1}{2}$ drachmy)	2·20	(2 gramy 20)
40 „ (2 skrupuły)	3·00	(3 „) —
60 „ (1 drachma)	4·50	(4 „ 50)
120 „ (2 drachmy)	9·00	(9 gramów) —
180 „ (3 drachmy)	13·50	(13 „ 50)
240 „ ($\frac{1}{2}$ uncyi)	17·50	(17 „ 50)
480 „ (1 uncya)	35·00	(35 „) —

§. 11.

Wolno dawać lekarstwa poniżej ceny przepisanej; ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepte cyframi tak cenę przepisaną, jak i należyłość dobro- wolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej powinny mieć takie same własności i być tak prawdziwe i czyste, jak to w farmakopei jest przepisane a i waga eż nie może być mniejsza.

§. 12.

Lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania aptek domowych i zasobów do użycia na prędcie, kupować powinni potrzebne przetwory chemiczne i leki złożone tylko od aptekarzy i w tej mierze wykazać się mają własną

książeczką rachunkową, w której wymieniona być ma dokładnie i podpisem aptekarza stwierdzona nazwa i waga leków, tudzież czas ich kupienia.

Zniżenie cen w przypadku takim zależy od wzajemnej umowy.

§. 13.

Do lekarstw dla zwierząt służy cennik zamieszczony przy końcu.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należność podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 14.

Wszelkie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom powyższym, o ile do nich powszechna ustawa karna nie da się zastosować, karane będą grzywną aż do 100 zł. lub aresztem aż do dni 14 (Rozporządzenie ministeryalne z dnia 30 września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 15.

Wszelkie inne przepisy, oprócz niniejszych jeszcze istniejące a dotyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Taaffe r. w.

176.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 1882,

o zaprowadzeniu Sądów powiatowych w Fünfhausie i Dolnym Meidlingu w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) zaprowadza się w okręgu Sądu krajowego wiedeńskiego Sąd powiatowy z siedzibą w Fünfhausie dla gminy miejscowej tejże samej nazwy i Sąd powiatowy z siedzibą w Dolnym Meidlingu dla gmin miejscowych Gaudenzdorfu, Górnego Meidlingu i Dolnego Meidlingu.

Od dnia, w którym Sądy te rozpoczną urządowanie a który później będzie oznaczony i podany do wiadomości, rzeczony cztery gminy miejscowe zostaną odłączone od okręgu Sądu powiatowego w Sechshausie.

Pražák r. w.

177.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 20 grudnia 1882,

o chwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 82), którym moc obowiązująca ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), o zaprowadzeniu sądów wyjątkowych w Dalmacyi, została przedłużona.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucyi zarządzenie, wydane reskryptem cesarskim z dnia 25 czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 82), którym na zasadzie §. 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi

państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141), moc obowiązująca ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22) o zaprowadzeniu sądów wyjątkowych w Dalmacyi została przedłużona.

Taaffe r. w. **Ziemiałkowski** r. w. **Falkenhayn** r. w.
Prażák r. w. **Conrad** r. w. **Welsersheimb** r. w.
 Dunajewski r. w. **Pino** r. w.

178.

Ustawa z dnia 24 grudnia 1882,

którą przedłuża się moc obowiązująca ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22) o za prowadzeniu sądów wyjątkowych w Dalmacyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22) tyczącą się przelania władzy sądowej karnej w Dalmacyi, z wyrażonemi w owej ustawie ograniczeniami i zastrzeżeniami, na sądy wojskowe, przedłuża się na następne sześć miesięcy, licząc od upływu okresu wyznaczonego w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 25 czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 82), przeto aż do końca czerwca 1883.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia w Dzienniku ustaw państwa.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej, którzy porozumieć się winni z wspólnym Ministrem wojny.

Budapeszt, dnia 24 grudnia 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. **Prażák** r. w. **Welsersheimb** r. w.

179.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej z dnia 26 grudnia 1882,**

tyczące się obszaru działania sądów wojskowych w Dalmacyi i dalszego ich trwania.

We względzie zarządzonego ustawą z dnia 24 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 178) przedłużenia aż do końca czerwca 1883 mocy obowiązującej ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22) o przelaniu władzy sądowno-karnej w Dalmacyi na sądy wojskowe, postanawia się i stanowi, że ustawa ta zatrzymać ma nadal moc swoją w okręgach starostw kottorskiego, metkowskiego i dubrownickiego, w rozporządzeniu z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 23) wymienionych.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.